

Herudover indeholdt lovforslaget *straffe- samt ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.*

Lovforslaget fremsattes og behandledes sammen med de nedenfor omtalte *lovsforslag til lov om ændringer i lov om byplaner og forslag til lov om regionplanlægning* og har nøje tilknytning hertil. Det må endvidere som nævnt ses i sammenhæng med det af ministeren for kulturelle anliggender samtidig fremsatte *lovsforslag til lov om ændringer i lov om naturfredning.* Endelig havde det tilknytning til de af regeringen fremsatte *jordlovsforslag.*

Ved 1. behandling — hvorom der i øvrigt henvises til tidenden — fik lovforslaget tilslutning fra regeringspartierne og socialistisk folkeparti, mens de øvrige partier tog afstand fra det.

Ove Hansen (S) fastslog, at den stedfundne udvikling nødvendigvis gjorde kommunernes adgang til at foretage en fornuftig planlægning. Han håbede, at antallet af byudviklingsområder ville blive øget væsentligt. Hvad angik spørgsmålet om større inderzoner, måtte man gøre sig klart, at det for det offentlige ville betyde store investeringer til byggemodning af arealerne. Den nye bestemmelse, hvorefter kloakbidrag ikke måtte pålægges i yderzoner uden samtykke fra byudviklingsudvalget, var han ikke tilfreds med. Det burde være kommunerne selv, som kunne tage bestemmelse herom.

Axel Kristensen (V) mente, at denne lovgivning burde bygges på det princip, at de folkevalgte forsamlinger skulle træffe afgørelserne. Efter hans opfattelse lagde lovforslaget reelt hele magten hos boligministeren, ligesom det ville medføre en unødvendig indviklet administration.

Han erkendte, at forslaget på enkelte punkter imødekom venstres ønsker, således om revision og til en vis grad om inderzoner af en tilstrækkelig størrelse, men da ønskerne om tilstrækkelig byggemodning af disse ikke var imødekommet, ville en udvidelse være temmelig værdiløs.

De skærpede regler om bebyggelse og anvendelse var efter hans mening et helt unødvendigt indgreb i den frihed, der måtte være. Han kritiserede stærkt den foreslåede ophævelse af erstatningsbestemmelsen.

En fornuftig planlægning var nødvendig, men som lovforslaget var affattet, måtte han gå imod det.

Gottschalk-Hansen (KF) tilsluttede sig *Axel Kristensen*'s kritik og beskæftigede sig i særlig grad med den foreslåede ophævelse af erstatningsbestemmelsen i lovens § 14, som han fandt ligefrem forfatningsstridig.

Helge Larsen (RV) fandt tungtvejende økonomiske grunde til en planlægning og koordinering af planlægning som foreslået. Bestemmelserne i forbindelse med ophævelsen af erstatningsbestemmelsen måtte ses i sammenhæng med bl. a. de foreslåede ændringer i natur-